

ოჯახის აუკუნი

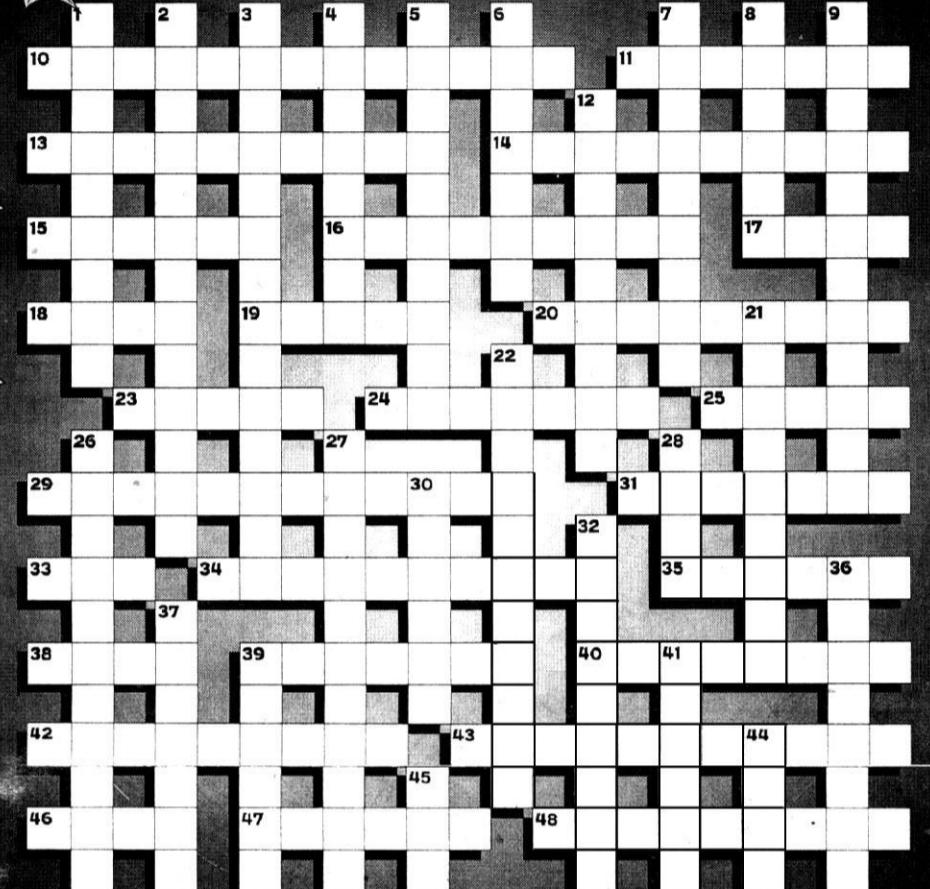
№ 8
(79) 1998

6-12 აპრილი 1998

ი/ს „უახლესის“ შემასახლოების გაზეთი

ვადე 20 თეთრი

Nostalgie ანუ აონატრიება



საკუთრება: 10. ჩვენი საქალაქო ცხოვრების გადამოწენი 1991-93 წლებში. 11. კედლებური საათების აუცილებელი ატრიბუტი. 13. გარემო, სადაც უძლიერების იმარჯვების (...ინ აბრა-კვებინები). 14. ერთ-ერთი (მოდადებული) თანამედროვე მისტიკური გადატყება (მამადევთ და მე აბას „იგმა-ს ან „ლოგია“ - ეს კეტონდებ - ავტ.)

15. ამერიკელი მოცურავე, ოლიმპიური თამაშების მრავალგვარის ჩემაონი. 16. ლათამერიკული სახელმწიფოს დედაქალაქი. 17. აშშ-ს შტატი.

18. ერთი საბრალო ებრაელი გოგონას მიერ იტენებში დანახული მეობარი.

19. რუსული პოემა ქართული ინიამდებილის შესხებ (...თან „გაარგალეა“ ისილები).

20. საგანგებო და სპეისური საქმიანობისათვის განკუთხილი დამაკავებელი სამისი. 23. ეროვნული სახელმწიფოს უფლის ერთეული. 24. ერთ-ერთი სლავური სახელმწიფოს უფლის კეტონდები. 25. ყაჩებების ერთეული (ყალბირიმოვარული) პერსონაჟი.

(ამხედრებული) ადევოატი ქლიდამელის შემოქმედებიდან. 31. რა სახლი დაუკუ-მირება წუწუნავას, თუ ქართულ კინოს და თეატრის გაყითებისწინებით?

33. ერთი მონოლიტური სიცეკა, რომელიც ჩვენი ისტორიის სიცეკა (ერთობ „ბარი-თონიგანი“) მსახიობი. 35. ებრაული წარმომშობის მართვის მინიჭებულება.

36. მემენი ქეთი, რომელიც ჩვენი და თქვენი (...და მიათი) ოჯახების ხშირი სტუმარია. 37. მარჯანის მიმებილის თეატრის (ერთობ „ბარი-თონიგანი“) მსახიობი. 38. ებრაული წარმომშობის მართვის მინიჭებულება.

39. ადგილი, სადაც თამაზ მეფის ხილები შეიძლება. 40. ისილები „გაარგალეა“ და გაისხება ამ მუსიკი (გუსტავი) ლიტერატურული „ამ-კლე“. 42. ქართველი მწრალი,

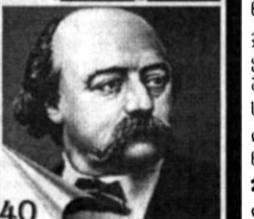
„არაბული წარმომშობის“ გვარი. 43. რა გააჩნია ყაველ მძღოლს, რომელიც საკუთარ მანქანას არ მართებს. 46.



19



38



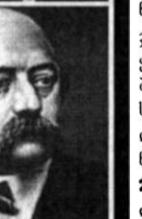
40



41



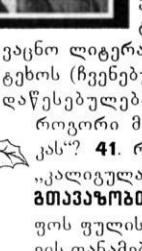
39



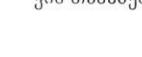
42



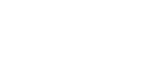
43



46



47



48



49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

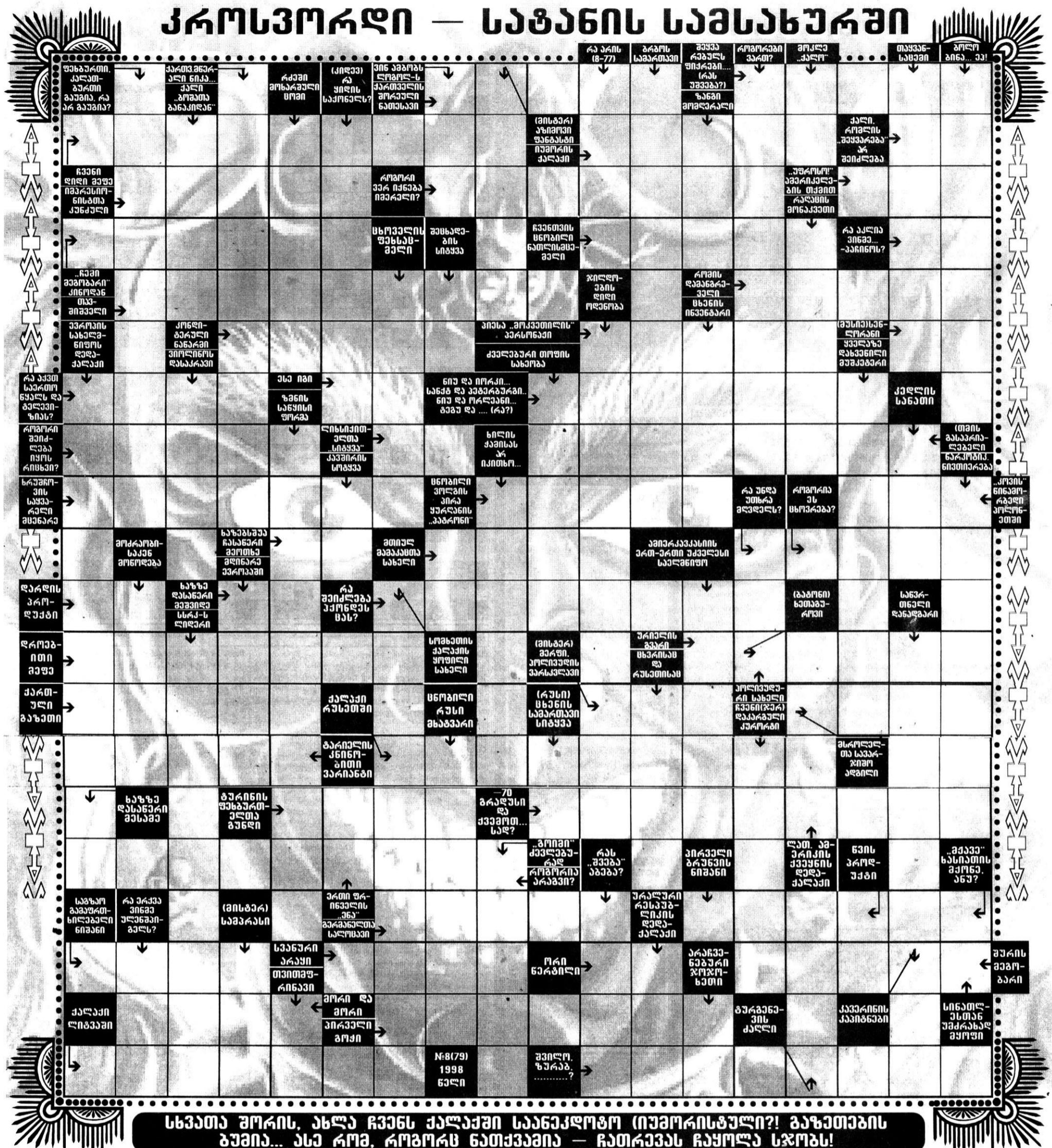
95

96

97

98

ქრონიკი — სატანის სამსახურში



სხვათა მორის, ახლა ჩვენს კალები სახელმწიფო (იუმრისსტული?! გაზათაპის ბაზი... ასე რომ, რომორც ნათქვამი — ჩატრავას ჩაყოლა სჯობას!

მეღლეური ბამბას ასეველს სპირტი და ხელსაჭყობს წმინდას. შემოდის ბოლმანი.
- რას შევბი, შე უტვინო?!

- როგორც მიძინანთ, კომპასს ეწმენდ.
- მერე ენ წმინდს ასე კომპასს?

ბოტმანი იღებს სპირტიან ბოთლი, ნელ-ნელა წრუავს, მერე კომპასს აორთქლებს...
- აი, ახლა გაწმინდ!

კოფლინებული ფოსტალიონი ძლიერი...
- ამომრაევის ნიჩბებს და ისე აღწევს დვაში, შორს განლაგებულ შექერამდე.
- აღმოდის იქიდან და გაბრაზებული უდინის შექერის ჩედამედველი:
- შემდეგაც თუ ასეთი ტონით დამეღა-კარავი, იცოდე გაზეთის გამოვიწერ.

- რატომ არის, რომ გოგი კაცი გამხდარია, გოგი კი მუქანი, თუმცა ერთია და იმავე ბაქარონს ჭამებ?

- ეს იმიღომ ხდება, რომ მარიონს მოგი სიგრძებრ ჭამს და ზოგი სიგანეზე.

- დასაშვებია თუ არა ეწ. „პაჩებნიერების“ გადაყდაპვა?

- დასაშვებია, მაგრამ გირჩევთ, ასეთი ექს-პერიტენტი არ ჩააგარიოთ, რადგან არსებობს უწინაში დამსხვევების საშიროობა.

* * *

ეგოში სამი მოხუცებული ქალი მის და საებრობს:

- აი, მე - ამბობს ერთი - უკვე 80 წლის ვარ და ჯერაც უსაიავლოდ ვკური ბაჟს ნებმში... თუუკი ეშმაქ, თვალი არ ეცეს!

- მე კი - აგრძელებს მეორე - 85 წლის

ვარ და არცერთი კბილი არ გაელა... თუვა ეშმაქ, თვალი არ ეცეს!

- მერე რა?! - მესამე აგრძელებს საუბარს - მე 90 წლის ვარ და ჯერაც ქალიშვილი ვარ! თუუკი ეშმაქ, თვალი არ ეცეს!

* * *

ერთხელ ერთი მთიელი თბილისში ჩამოვიდა და მას „მარმრუტების“ შოფერმა გამოიყენა უთხრა:

- ააა, მითხვი, ხოთო - დედამიშმის შეიღია და ჩემი მშა არ არის... ვინ არის?

- აა ვიცი.

- მე თვითიონ ვარ, ბიჭი, მე! - უთხრა შოფერმა.

ჯოგო მთას დაუბრუნდა და თავის სიულეულების ეცნება:

- ააა, გამოიცანათ - დედამიშმის შეიღია და ჩემი მშა არ არის... ვინ არის?

- არ ვიცით... მენ ვვითხარი!

- „მარმრუტების“ მოუკრი.

* * *

ერთმა მოიღომა „გაპოლეონის“ იყიდა და სოლებიში აათორი.

გამოიყუნა ხალხი და ათვალიერებენ „ათრეულს“:

- ეს რამხელა თვალები ქეთინა?! - თქვა ერთმა.

მეორემ სახურავებე გადასუება ხელი:

- ეს რა სკელი ტყავი ქეთნა?!?

მესამემ უკანიდან მოუკრა და „გლეურიტები“ დანახა:

- მამალი ყოფილა, ვეცე!

* * *

ფეხმიმე ქალი ეუბნება ქმარს:

- გაბზომი წავიკითხე, რომ ახლა ისეთი

რაღიაცაა, შეიძლება ბავშვი მავი და

ორთავინი დაბადოს.

ქალმა იმშობიარა; ქმარი აღელვებული მიიჭრა სამშობააროში:

- კა, რა მოხდა?

- შავია!

- თავი რამდენი აქეს?

- ერთი!

- ვაძ, მაღლობა ღმერთს!

* * *

ერთი ბელთბილისელი ეაცი ევდებოდა და მისმა ოჯახმა გადაწყვიდა, რომ

ამერიკაში სამუშაოდ წასები ნიუესავ-

ისათვის დეპეზა გაეგზანია.

იფიქრებ, იფიქრებ, თუ ყველგზე მოკლე

ტექსტი როგორ დაწერათ და ბოლოს

დაწერას - „სერგო ფაფუ“:

„მაღლე ამერიკადან პასუხი მოვიდა:

- „ვაპ!“

ანგელოზები შეაგროვა

ნატალია გურაბაძიშვილმა